

УДК 332.12:330.342:658.8
DOI 10.15673/fie.v16i4.3060

Волкова А.Ю.

аспірантка

кафедра маркетингу, підприємництва і торгівлі

E-mail: volkovanastasia.w@gmail.com

ORCID ID: 0000-0002-4414-6592

Маркова Т.Д.

кандидат економічних наук, доцентка

кафедра цифрових технологій фінансових операцій

E-mail: markova.tetiana17@gmail.com

ORCID ID: 0000 -0002-9437-2635

Левчук Ю.С.

старша викладачка

кафедра менеджменту та логістики

Одеський національний технологічний університет

вул. Канатна, 112, м. Одеса, Україна, 65039

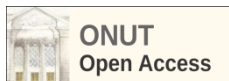
E-mail: Yulyalevchyk.yl@gmail.com

ORCID ID: 0000-0001-7417-2866

БЕНЧМАРКІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОШУКУ НАЙКРАЩИХ ПРАКТИК У СТИМУЛЮВАННІ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

У статті розглядається актуальність використання бенчмаркінгу як інструменту порівняльного аналізу для забезпечення сталого та ефективного регіонального розвитку. У контексті сучасних викликів, зумовлених глобалізацією, децентралізацією та високою конкуренцією між регіонами, коли традиційні моделі управління втрачають свою ефективність. Стаття аналізує типи бенчмаркінгу – зовнішній, стратегічний, внутрішній та функціональний, їхні переваги та можливості інтеграції для створення багатогранних моделей. Метою дослідження є аналіз бенчмаркінгу та його типів, як інструменту порівняльного аналізу, що дозволяє виявляти найкращі практики та адаптувати їх до використання в регіональному управлінні, що дозволяє оптимізувати ресурси, уникнути поширених помилок і прискорити впровадження найкращих практик. Висновки підкреслюють важливість бенчмаркінгу для забезпечення сталого розвитку регіонів, оптимізації ресурсів та підвищення ефективності управлінських рішень.

Ключові слова: маркетинг, бенчмаркінг, порівняльний аналіз, регіональний розвиток, регіональне управління, стратегічний розвиток, сталий розвиток територій.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Зважаючи на стрімкі зміни в світовому економічному полі та внутрішніх процесах самостійних країн, стандартні моделі розвитку та управління перестають працювати та показувати ефективні результати. Більшість з них потребують модернізації, підлаштовуючись під новітні реалії світу. Підвищений рівень конкурентності, як між країнами, так і між регіонами всередині однієї держави, змушує виявляти та створювати нові стратегії розвитку. Для ефективного регіонального розвитку важливо орієнтуватися на інші регіональні практики, які застосовуються або застосовувалися раніше.

Регіони, особливо в країнах з децентралізованою системою управління, стикаються з необхідністю самостійно визначати пріоритети розвитку та знаходити нові підходи до вирішення соціально-економічних проблем. Такий стан справ посилюється через обмеженість ресурсів і відсутність єдиної методології для створення стратегій, що відповідають сучасним викликам. У цьому контексті важливим стає обмін досвідом між регіонами, який дозволяє викори-

стовувати вже апробовані методи та підходи для досягнення ефективних результатів.

Крім того, розвиток сучасних технологій і доступ до великої кількості даних створюють нові можливості для аналізу та впровадження найкращих практик. Проте в багатьох випадках відсутність чітких критеріїв оцінки та адаптації досвіду інших регіонів стає перешкодою на шляху до успіху. Важливим завданням є розробка методологій, які дозволяють порівнювати регіони не тільки за формальними ознаками, але й за якісними характеристиками, враховуючи їхні унікальні особливості.

Ще одним важливим аспектом є зростання ролі регіональних стратегій у контексті глобалізації. З одного боку, це створює додаткові можливості для залучення інвестицій, розвитку інфраструктури та підвищення якості життя населення. З іншого боку, без врахування локальних потреб і специфіки регіону такі стратегії можуть виявитися неефективними або навіть шкідливими. Це підкреслює необхідність інтеграції локальних та глобальних підходів у процесі розробки стратегічних планів.

Аналіз останніх публікацій по проблемі. Останні дослідження у сфері використання бенчмар-

кінгу для регіонального розвитку підтверджують його значний потенціал у підвищенні ефективності управлінських рішень. Із основних напрямків вивчення можна виділити аналіз екологічних показників, конкурентної інтелектуальної діяльності та внутрішнього бенчмаркінгу для управління окремими секторами економіки.

У статті Сільвії І. Якоб та її колег досліджується можливість застосування бенчмаркінгу для оцінки екологічної ситуації в регіонах на прикладі Південної Мунтенії (Румунія). Вивчаючи зміни, що сталися між 2017 та 2021 роками, автори акцентують увагу на використанні інструментів для аналізу таких показників, як управління відходами, водні ресурси та кліматичні зміни. Їхній підхід передбачає розробку інтегрованої системи показників, які дозволяють не лише оцінити поточну ситуацію, але й виявити ключові напрями для покращення [11].

Роберт Хаггінс у своїй роботі аналізує бенчмаркінг у контексті конкурентної інтелектуальної діяльності регіонів. Він підкреслює важливість порівняльного аналізу як способу адаптації політик до сучасних умов глобалізації. У статті детально розглядається типологія підходів до бенчмаркінгу, включаючи оцінку продуктивності, процесів і політик. Хаггінс також зазначає, що бенчмаркінг сприяє підвищенню інноваційності та конкурентоспроможності регіонів, однак підкреслює необхідність врахування політичних та економічних особливостей регіонів під час його впровадження [12].

У дослідженні Андреаса Х. Цінса розглядається внутрішній бенчмаркінг у контексті туристичних регіонів. Автор описує створення інструменту Tourism Sensor, який дозволяє оцінювати конкурентоспроможність туристичних організацій на основі стратегічних пріоритетів. Цінс акцентує увагу на необхідності залучення всіх зацікавлених сторін для отримання максимально об'єктивних результатів. Такий підхід забезпечує ідентифікацію слабких місць і дозволяє ефективніше спрямовувати ресурси для підвищення конкурентоспроможності регіону [13].

Таким чином, сучасні дослідження свідчать про багатогранність застосування бенчмаркінгу для регіонального розвитку. Його використання дозволяє не лише оцінити поточний стан регіонів, але й розробити стратегії, що базуються на найкращих практиках інших територій. У подальших дослідженнях доцільно зосередитись на адаптації цих методів до локальних умов, а також на розробці інтегрованих моделей для підвищення ефективності регіонального управління.

Формулювання цілей дослідження. Бенчмаркінг, як інструмент порівняльного аналізу, дозволяє регіонам виявляти та переймати найкращі практики, що вже довели свою ефективність в інших умовах. Застосування бенчмаркінгу сприяє ідентифікації сильних та слабких сторін регіону, визначенню напрямків для вдосконалення та адаптації успішних рішень до локальних особливостей. Це, в свою чергу, забезпечує більш обґрунтоване та ефективне планування розвитку територій. Використовуючи цей ін-

струмент, регіони можуть не лише оптимізувати свої ресурси, але й уникнути помилок, які вже були допущені іншими. Це забезпечує економію часу та коштів, що є важливим у сучасному світі обмежених ресурсів та високих очікувань.

Особливу роль бенчмаркінг відіграє у формуванні регіональних брендів. Порівняння успішних брендингових стратегій дозволяє розробляти унікальні пропозиції для конкретного регіону, орієнтуючись на його сильні сторони та ресурси. Це не лише покращує імідж регіону, але й залучає інвестиції, туристів та нових мешканців, що сприяє його економічному та соціальному розвитку.

Впровадження інноваційних підходів через бенчмаркінг також сприяє формуванню партнерських відносин між регіонами, обміну досвідом та знаннями. Крім того, бенчмаркінг сприяє підвищенню прозорості та підзвітності органів місцевого самоврядування, що є важливим чинником у забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку регіонів [10].

Таким чином, у сучасних умовах, коли стандартні моделі управління більше не відповідають новим викликам, регіони повинні орієнтуватися на інноваційні та адаптивні підходи до вирішення соціально-економічних проблем. Бенчмаркінг, як ефективний маркетинговий та економічний інструмент пошуку та адаптації найкращих практик, дозволяє забезпечити раціональне використання ресурсів, уникнення помилок і пришвидшення розвитку. Завдяки інтеграції досвіду інших регіонів із урахуванням локальних особливостей, створюються умови для сталого розвитку та підвищення конкурентоспроможності регіонів на національному та глобальному рівнях.

Метою дослідження є аналіз бенчмаркінгу та його типів, як інструменту порівняльного аналізу, що дозволяє виявляти найкращі практики та адаптувати їх до локальних умов регіонів.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. У сучасному світі бенчмаркінг став важливим інструментом для оцінки ефективності діяльності на різних рівнях — від окремих підприємств до цілих регіонів. Завдяки своєму аналітичному потенціалу, бенчмаркінг дозволяє порівнювати результати з кращими практиками, що застосовуються в інших регіонах чи організаціях, та визначати шляхи до покращення. Застосування цього підходу в регіональному контексті відкриває нові можливості для підвищення конкурентоспроможності та сталого розвитку.

Управління регіональним розвитком вимагає використання різноманітних підходів для оптимізації ресурсів, підвищення ефективності та створення конкурентних переваг. Бенчмаркінг виступає важливим інструментом маркетингових досліджень у сфері регіонального розвитку, оскільки дозволяє оцінювати успішність реалізації стратегій і програм у різних регіонах. Бенчмаркінг як інструмент порівняння та оцінки дозволяє визначити найкращі практики, адаптовані до специфіки регіону, а також розробити стратегії, які відповідають реальним умовам та потребам.

Ефективність бенчмаркінгу забезпечується через кілька ключових етапів:

1. *Визначення цілей.* Чітке формулювання стратегічних завдань, які потребують вирішення.

2. *Аналіз внутрішніх показників.* Оцінка наявних ресурсів, процесів та результатів.

3. *Пошук найкращих практик.* Ідентифікація успішних рішень у схожих регіонах чи організаціях.

4. *Адаптація та впровадження.* Модифікація передового досвіду відповідно до місцевих умов.

5. *Моніторинг та оцінка.* Постійний контроль результатів і коригування стратегії.

Для успішного управління регіональним розвитком доцільно застосовувати кілька типів бенчмаркінгу, які можуть бути комбіновані для досягнення максимального ефекту.

Одним із найбільш ефективних типів є *зовнішній бенчмаркінг*, який дозволяє порівнювати показники регіону з іншими територіями, що мають схожі характеристики. Наприклад, порівняння економічних, соціальних та інфраструктурних показників з іншими регіонами дає можливість не лише оцінити поточний стан, але й визначити можливості для покращення. Цей тип бенчмаркінгу дозволяє виявити сильні сторони успішних регіонів і адаптувати їхні практики до місцевих умов. Це може стосуватися як загального розвитку, так і специфічних напрямків, таких як інвестиційна привабливість або сталий розвиток. Отримання зовнішньої інформації та його аналіз є трудомістким процесом, але це має велику цінність при плануванні стратегії та зростання регіону. Якщо при застосуванні зовнішнього бенчмаркінгу не має можливості отримати доступ до сторонніх даних, треба розглядати можливість залучення компаній агрегаторів для надання інформації, що найкраще підходить для конкретного регіону [2].

Стратегічний бенчмаркінг також є важливим інструментом для управління регіональним розвитком. Цей тип бенчмаркінгу орієнтований на виявлення найкращих стратегій та підходів, що сприяють сталому розвитку територій. За допомогою стратегічного бенчмаркінгу регіони можуть вивчати довгострокові тренди, оцінювати успішні кейси з інших частин світу та адаптувати стратегії для свого розвитку. Зокрема, це може стосуватися таких аспектів, як інтеграція технологій, розвиток інноваційного бізнесу або сталий розвиток енергетики. Визначення найкращих практик дозволяє регіонам не тільки зберігати конкурентоспроможність, але й ставати лідерами в певних галузях. Стратегічний бенчмаркінг - це довготривалий процес пошуку найкращих практик у конкурентів, та кропітливої розробки методів для покращення регіону по результатам проведеного бенчмаркінгу. Він має на меті фундаментальні зміни, спрямовані на вдосконалення, та не розглядається для короткострокового впровадження [4].

Внутрішній бенчмаркінг є ще одним важливим типом для управління регіональним розвитком, оскільки він дозволяє оцінювати ефективність різних підрозділів або проектів в межах самого регіону. Це

може бути корисним для порівняння результатів діяльності різних муніципалітетів, департаментів або проектних команд. В рамках внутрішнього бенчмаркінгу проводиться аудит історичних показників регіону, тобто порівняння результативності роботи у минулі періоди та на даному етапі існування. Наприклад, внутрішній бенчмаркінг дозволяє виявити, який з підрозділів регіону має найбільшу ефективність у використанні ресурсів, що може допомогти у подальшому розподілі бюджету або плануванні ресурсів. Такий аналіз також дозволяє швидко реагувати на проблеми та ефективно впроваджувати кращі практики у всіх підрозділах [3].

Функціональний бенчмаркінг дозволяє регіонам порівнювати результати за певними функціями чи процесами. Наприклад, це може стосуватися таких аспектів, як управління комунальними послугами, організація транспортної інфраструктури або надання соціальних послуг. Порівняння функцій дозволяє виявити, які саме аспекти роботи регіону потребують вдосконалення і які кращі практики можуть бути запозичені для підвищення ефективності. Такий підхід дозволяє органам місцевої влади орієнтуватися на конкретні сфери розвитку, що дозволяє зосередитися на найбільш критичних напрямках [4].

Застосування комбінованого підходу до бенчмаркінгу в регіональному управлінні дозволяє отримати багатогранну картину та допомагає розробляти більш ефективні стратегії розвитку, що сприяють розвитку інфраструктури, економіки, а також покращенню соціальних стандартів життя населення. Вибір оптимальних методів залежить від специфіки регіону, його потреб та цілей розвитку. Однак незалежно від вибору, використання бенчмаркінгу є незамінним інструментом для забезпечення сталого і конкурентоспроможного розвитку регіонів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Бенчмаркінг є потужним інструментом у стимулюванні розвитку регіонів, оскільки він дозволяє враховувати досвід інших регіонів та адаптувати його до локальних потреб. Це забезпечує підвищення конкурентоспроможності, ефективності управління та сприяє сталому розвитку. В умовах глобальної конкуренції бенчмаркінг стає необхідним елементом стратегічного планування для регіонального управління. Його застосування дозволяє забезпечити динамічне зростання, зменшення диспропорцій та підвищення якості життя в регіонах.

Важливим аспектом є необхідність розробки методології, яка б дозволяла порівнювати регіони не лише за кількісними показниками, але й враховувала їхні якісні характеристики, такі як соціально-культурні особливості, історичний контекст та економічний потенціал. Це відкриває можливість для глибшого аналізу та створення більш релевантних стратегій розвитку, які будуть відповідати унікальним потребам кожного регіону.

Перспективи подальших досліджень у цьому

напрямку включають вдосконалення інструментів збору та аналізу даних для бенчмаркінгу. Особливу увагу слід приділити розробці цифрових платформ, які спрощуватимуть процес обміну інформацією між регіонами та забезпечуватимуть прозорість у прийнятті рішень. Іншою важливою перспективою є впровадження кластерного аналізу для ідентифікації структурно подібних регіонів, що дозволить більш ефективно адаптувати передовий досвід до місцевих умов.

Також доцільно зосередитися на вивченні впливу бенчмаркінгу на розвиток інноваційної діяльності регіонів. Урахування ролі інновацій у процесах економічного зростання може стати ключовим фактором для підвищення конкурентоспроможності регіонів як на національному, так і на глобальному рів-

нях. Важливим є також розвиток партнерських відносин між регіонами, які сприятимуть обміну знаннями та практиками, формуванню єдиного інформаційного простору та спільному вирішенню актуальних викликів.

Загалом, бенчмаркінг має значний потенціал для трансформації регіонального управління. Його інтеграція у процеси планування та реалізації стратегій розвитку сприятиме не лише економічному зростанню, але й покращенню соціальних стандартів життя населення. Подальші дослідження в цій галузі мають на меті не лише вдосконалення методології, але й пошук нових підходів до оцінки ефективності регіональних стратегій у контексті глобалізації та сучасних викликів.

Література

1. Regional benchmarking in the smart specialisation process: Identification of reference regions based on structural similarity / Navarro M. and oth. // S3 Working Paper Series / Institute for Prospective and Technological Studies, Joint Research Centre. Brussels, 2014. P. 44.
2. Camp R. A bible for benchmarking, by xerox // Financial Executive. 1993. Vol. 9, Iss. 4. P. 23-27.
3. Bhutta K. S., Huq F. Benchmarking—best practices: an integrated approach. Benchmarking // An International Journal. 1999. Vol. 6, Iss. 3. P. 254-268. doi:10.1108/14635779910289261
4. Horváthová J., Mokříšová M., Vrábliková M. Benchmarking – a way of finding risk factors in business performance // Journal of Risk and Financial Management. 2021. Vol. 14, Iss. 5. P. 221-238. doi:10.3390/jrfm14050221
5. Coe C. Local government benchmarking: lessons from two major multigovernment efforts // Public Administration Review. 1999. Vol. 59, Iss. 2. P. 110-123.
6. Soete L., Corpakis D. R&D for competitiveness and employment—the role of benchmarking // IPTS report. 2003. Vol. 71, Iss. 1. P. 2-12.
7. Lall S. Competitiveness indices and developing countries: an economic evaluation of the global competitiveness report // World development. 2001. Vol. 29, Iss. 9. P. 1501-1525. doi: 10.1016/S0305-750X(01)00051-1
8. Metodología de benchmarking territorial: la necesidad de identificación de las regiones de referencia. Información Comercial Española / Navarro M. and oth. // ICE: Revista de economía. 2012. Vol. 1, Iss. 869. P. 115-132.
9. Крупник А., Орлова А. Застосування методики багаторівневого бенчмаркінгу при аналізі реалізації національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства на регіональному рівні // Публічне адміністрування: теорія та практика. 2019. Т. 21, вип. 1. С. 1-16.
10. Jetmarová B. Comparison of best practice benchmarking models // Problems of Management in the 21st Century. 2011., Vol. 2, Iss. 2. P. 76-84. doi: 10.33225/pmc/11.02.76
11. The assessment model of regional sustainable development through the benchmarking analysis of the environmental situation from 2017 and 2021 / Iacob S. and oth. // Economic Computation & Economic Cybernetics Studies & Research. 2023. Vol. 57, Iss. 3. P. 251-266. doi: 10.24818/18423264/57.3.23.15
12. Huggins R. Regional competitive intelligence: benchmarking and policy-making // Regional Studies. 2010. Vol. 44, Iss. 5. P. 639-658. doi: 10.1080/00343400802331312
13. Zins A. Internal Benchmarking for regional tourism organizations: a case example // Tourism Analysis. 2014. Vol. 19, Iss. 4. P. 413-424. doi: 10.3727/108354214X14090817030991

Стаття надійшла 20.10.2024
Стаття прийнята до друку 3.11.2024
Доступно в мережі Internet 20.12.2024

Volkova A.

Postgraduate Student
Department of Marketing, Entrepreneurship
and Commerce

E-mail: volkovanasstasia.w@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-4414-6592

Markova T.

Ph.D., Associate Professor
Department of Digital Technologies of Financial Oper-
ations

E-mail: markova.tetiana17@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-9437-2635

Levchuk Yu.

Assistant
Department of Management and Logistics
Odesa National University of Technology
Kanatna str., 112 Odesa, Ukraine, 65039
E-mail: Yulyalevchyk.yl@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-7417-2866

BENCHMARKING AS A TOOL FOR IDENTIFYING BEST PRACTICES IN STIMULATING REGIONAL DEVELOPMENT

The article considers the relevance of using benchmarking as a tool of comparative analysis to ensure sustainable and effective regional development. In the context of modern challenges caused by globalization, decentralization and high competition between regions, traditional management models are losing their effectiveness. This emphasizes the need to adapt management approaches to new realities, focusing on the best global practices. Benchmarking is proposed as an effective tool for identifying the strengths and weaknesses of regions, assessing their potential and developing strategies adapted to local conditions. The article analyzes the types of benchmarking - external, strategic, internal and functional, their advantages and integration possibilities for creating multifaceted development models. Integration of benchmarking into regional management policy allows you to create a platform for continuous improvement. Using this tool allows you not only to analyze past achievements, but also to predict development prospects based on successful cases of other regions. Of particular value is the combination of quantitative and qualitative approaches in benchmarking, which contribute to making decisions focused on long-term results. Thus, benchmarking acts as a catalyst for the formation of innovative solutions adapted to the specific needs of the region, creating conditions for increasing its competitiveness in the global environment. The purpose of the study is to analyze benchmarking and its types as a comparative analysis tool that allows identifying best practices and adapting them for use in regional management, which allows optimizing resources, avoiding common mistakes and accelerating the implementation of best practices. The conclusions emphasize the importance of benchmarking for ensuring sustainable development of regions, optimizing resources and increasing the efficiency of management decisions.

Key words: marketing, benchmarking, comparative analysis, regional development, regional management, strategic development, sustainable development of the territory.

References

1. Navarro, M., Gibaja, J. J., Franco, S., Murciego, A., Gianelle, C., Hegyi, F. B., & Kleibrink, A. (2014). *Regional benchmarking in the smart specialisation process: Identification of reference regions based on structural similarity*. Institute for Prospective and Technological Studies, Joint Research Centre.
2. Camp, R. C. (1993). A bible for benchmarking, by xerox. *Financial Executive*, 9(4), 23-27.
3. Bhutta, K. S., & Huq, F. (1999). Benchmarking—best practices: an integrated approach. *Benchmarking: An International Journal*, 6(3), 254-268. doi: 10.1108/14635779910289261
4. Horváthová, J., Mokrišová, M., & Vrábliková, M. (2021). Benchmarking—A way of finding risk factors in business performance. *Journal of Risk and Financial Management*, 14(5), 221-238. doi: 10.3390/jrfm14050221
5. Coe, C. (1999). Local government benchmarking: Lessons from two major multigovernment efforts. *Public Administration Review*, 59(2), 110-123.
6. Soete, L., & Corpakis, D. (2003). R&D for Competitiveness and Employment—The role of Benchmarking. *IPTS report*, 71(1), 2-12.
7. Lall, S. (2001). Competitiveness indices and developing countries: an economic evaluation of the global competitiveness report. *World development*, 29(9), 1501-1525. doi: 10.1016/S0305-750X(01)00051-1
8. Navarro, M., Rodríguez, S. F., Alonso, A. M., & Martins, J. J. G. (2012). Metodología de benchmarking territorial: la necesidad de identificación de las regiones de referencia. *Información Comercial Española. ICE: Revista de economía*, 1(869), 115-132.

9. Krupnyk, A. S., & Orlova, A. I. (2019). Zastosuvannia metodyky bahatorivnevoho benchmarkinhu pry analizi realizatsii natsionalnoi stratehii spriannia rozvytku hromadianskoho suspilstva na rehionalnomu rivni. *Publichne administruvannia: teoriia ta praktyka*, 21(1), 1-16.
10. Jetmarová, B. (2011). Comparison of best practice benchmarking models. *Problems of Management in the 21st Century*, 2(2), 76-84. doi: 10.33225/pmc/11.02.76
11. Iacob, S. E., Hrebenciuc, A., Moroianu, N., Stoica, G. D., & Andreiana, V.-A. (2023). The assessment model of regional sustainable development through the benchmarking analysis of the environmental situation from 2017 and 2021. *Economic Computation & Economic Cybernetics Studies & Research*, 57(3), 251-266. doi: 10.24818/18423264/57.3.23.15
12. Huggins, R. (2010). Regional competitive intelligence: benchmarking and policy-making. *Regional Studies*, 44(5), 639-658. doi: 10.1080/00343400802331312
13. Zins, A. H. (2014). Internal Benchmarking for regional tourism organizations: a case example. *Tourism Analysis*, 19(4), 413-424. doi: 10.3727/108354214X14090817030991

Received 20 October 2024

Approved 3 November 2024

Available in Internet 20.12.2024

Цитування згідно ДСТУ 8302:20

Волкова А.Ю., Маркова Т.Д., Левчук Ю.С. Бенчмаркінг як інструмент пошуку найкращих практик у стимулюванні розвитку регіонів // Економіка харчової промисловості. 2024. Т.16, вип. 4. С. 16-21. doi 10.15673/fie.v16i4.3060

Cite as APA style citation

Volkova, A., Markova, T., & Levchuk, Yu. (2024). Benchmarking as a tool for identifying best practices in stimulating regional development. *Food Industry Economics*, 16(4), 16-21. doi 10.15673/fie.v16i4.3060